

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้ปกครองต่อการสื่อสารเรื่อง
การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีระหว่างผู้ปกครองกับบุตรวัยรุ่นตอนต้น

ผู้เขียน นางสาวอุษา หิคนาคราม

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อ)

คณะกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงเยาว์ เกษตร์ภิบาล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงศ์กรกาญจน์ วิเศษกุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มเด็กวัยรุ่นและเยาวชนกำลังเป็นปัญหาสำคัญและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีให้กับบุตรวัยรุ่น การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ 2 กลุ่มเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้ปกครองต่อการสื่อสารเรื่องป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีระหว่างผู้ปกครองกับบุตรวัยรุ่นตอนต้น กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลอง คือ ผู้ปกครองและบุตรวัยรุ่นตอนต้นที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชุมพร อย่างละ 51 คน กลุ่มควบคุมเป็นผู้ปกครองและบุตรวัยรุ่นตอนต้นที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนอีก 1 แห่งในจังหวัดชุมพร อย่างละ 54 คน ทำการศึกษาระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีในเด็กวัยรุ่นของผู้ปกครอง แบบสอบถามการรับรู้การสื่อสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีของบุตรวัยรุ่น และแผนพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้ปกครองเรื่องป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีในเด็กวัยรุ่น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา สถิติไคสแคว์ สถิติการทดสอบของฟีชเชอร์ สถิติทดสอบวิลคอกซัน และสถิติทดสอบแมนวิทนียู

ผลการวิจัย พบว่าหลังได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีในเด็กวัยรุ่น ผู้ปกครองกลุ่มทดลองมีคะแนนมาตรฐานการสื่อสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีกับบุตรวัยรุ่นตอนต้นเพิ่มขึ้นจาก 64 คะแนน เป็น 90 คะแนน จากคะแนนเต็ม 116 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า

ผู้ปกครองกลุ่มทดลองมีคะแนนมาตรฐานการสื่อสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีกับบุตรวัยรุ่นตอนต้น 90 คะแนน มากกว่ากลุ่มควบคุมที่มีคะแนนเท่ากับ 66 คะแนน จากคะแนนเต็ม 116 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) และบุตรของผู้ปกครองกลุ่มทดลองมีคะแนนมาตรฐานการรับรู้การสื่อสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี เพิ่มขึ้นจาก 87 คะแนน เป็น 96 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าบุตรของผู้ปกครองกลุ่มทดลองมีคะแนนมาตรฐานการรับรู้การสื่อสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี 96 คะแนน มากกว่าบุตรของผู้ปกครองกลุ่มควบคุมที่มีคะแนนเท่ากับ 70 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้ปกครองเรื่องการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีในเด็กวัยรุ่น ส่งผลให้ผู้ปกครองมีการสื่อสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีกับบุตรวัยรุ่นมากขึ้น ดังนั้นควรนำการพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีในเด็กวัยรุ่นไปประยุกต์ใช้เพื่อให้ผู้ปกครองสื่อสารกับบุตรวัยรุ่นมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้บุตรวัยรุ่นสามารถป้องกันตนเองจากการติดเชื้อเอชไอวีได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title Effect of Parent Communication Skill Development on
Communication About HIV Prevention Between Parents and
Early Adolescents

Author Miss Usa Heednakra

Degree Master of Nursing Science (Infection Control Nursing)

Advisory Committee Assistant Professor Dr. Nongyao Kasatpibal Advisor
Assistant Professor Dr. Nongkran Viseskul Co-advisor

ABSTRACT

HIV infections have been a major problem and trends of the infections have been increasing among adolescents. Parents have a vital role in HIV prevention for their children. This experimental research (two-group pretest-posttest design) aimed to examine the effect of parent communication skill development about HIV prevention between parents and their early adolescents. The study sample in the experimental group consisted of 51 parents and 51 early adolescents who were studying in the seventh grade at one school, Chumphon province. In the control group, there were 54 parents and 54 early adolescents who were studying in the seventh grade at another school, Chumphon province. This study was performed during February to May 2013. The data collection tools consisted of a personal data questionnaire; a questionnaire on communication about HIV prevention; a questionnaire on perceptions of communication about HIV prevention; and parent communication skill development on communication about HIV prevention plan. Data were analyzed using descriptive statistics, Chi-square test, Fisher's exact probability test, Wilcoxon test and Man Whitney U test.

The results of the study revealed that after implementation of the communication skill development about HIV prevention in adolescents, the median score of parental communication about the HIV prevention in the experimental group increased significantly from 64 to 90 points

(total score 116 points) ($p < .001$). When comparing between groups, the experimental group had 90 points of parental communication about the HIV prevention, which was more than the control group, who had 66 points of parental communication about the HIV prevention, with statistical significance ($p < .001$). In addition, after implementation of the communication skill development about HIV prevention in adolescents, the median score of early adolescent perceptions about the HIV prevention in the experimental group increased significantly from 87 to 96 points (total score 116 points) ($p < .001$). When comparing between the groups, the experimental group of early adolescents had perceptions at 96 points about the HIV prevention, which was more than the control group of early adolescents, who had perceptions at 70 points about HIV prevention, which is of statistical significance ($p < .05$).

This study shows that the parent communication skill about HIV prevention in adolescents has increased the communication skills among parents. Therefore, parent communication skill development on communication about HIV prevention in adolescent should be applied to the promote parent communication skill which would result in enhancing the ability of their children to protect themselves from HIV infection.